

[Alfred Jensen.]

nu, men kan man ikke det, må man vel kunne forberede den, således at man kan få den til næste år.

For ikke at blive misforstået vil jeg gerne tilføje, at jeg ønsker ikke børnefradragsbeløbene afskaffet i ligningsloven, hvorved der ville blive lagt større byrder på forsørgere med børn; jeg ønsker dem atskaffet, for at vi kan få en bedre børnetilskudsordning end den, vi har, for at vi kan få en større lettelse i skatten for forsørgere med børn. Jeg tror, det vil være muligt at nå frem til noget sådant, blot man er opmærksom derpå og arbejder dermed.

Herudover vil jeg gerne sige, at vi naturligvis har de samme indvendinger som før mod bestemmelserne om børnetilskud. Vi mener, at denne lov bør administreres af socialministeriet og ved socialministeriets foranstaltninger. Vi har også den opfattelse, at de beløb, her er tale om, bør udbetales til den, der har barnet, og det er i reglen moderen. Det er et spørgsmål, vi har fremført tidligere, og som vi har stillet ændringsforslag om, i det omfang det var fornødent, og i det omfang vi var i stand til det. Efter vor opfattelse bør der også tastsættes betydelig større beløb end dem, vi nu opererer med.

Hvad skat af merfortjeneste angår, kan vi gå ind for det foreliggende lovforslag. Ikke fordi vi betragter det som en heldig løsning, ej heller fordi vi mener, det bør indgå i den almindelige ligningslov, men fordi vi kan se, at det råder bod på noget af den urimelighed, der findes i skattelovgivningen. Men i stedet for at gøre det til en permanent foranstaltning burde man afskaffe retten til at fradrage betalt skat, når man opgør sin indtægt. Det er for os det mest rationelle. Og det er ikke rimeligt at opgive den tanke, tværtimod mener jeg, man må arbejde mere bevidst i den retning. Vi har som sagt ikke noget imod, at man foretager den her foreslåede ændring, men vi overser ikke, at det ikke er dem med de små indkomster, der får fordel af denne lov om de 30 pct.s nedslag. Det er dem, der har mulighed for at få større indtægtsfremgang end almindelige mennesker, som først og fremmest lukrerer ved en sådan ordning. Og det er en kategori af skatteborgere, der efter vor opfattelse ikke er

blevet forulempet i de senere år. Tværtimod man må vel sige, at de har nydt fordele af de ændringer, der på adskillige felter er foretaget i skattelovgivningen.

Det er dem, der nyder godt af de ændrede regler, og som nyder godt af de skattefrie henlæggelser, og det er dem, der også nyder godt af bestemmelsen om, at man ikke kan komme til at betale mere end 80 pct. af den indkomst, man har haft, i skat. Kort sagt, på alle de områder, hvor der er foretaget lettelser, er det denne kategori af medborgere, der har haft fordel derved, hvorimod det store gros af skatteydere ikke har fået lettelser, men har måttet lide under den ulempe, inflationen har været, takket være den progression, vi har i vor skattelovgivning. Her har man ikke villet sætte ind, her har man ikke foretaget nogen ændring, og det vil vi gerne også ved denne lejlighed udtrykke vor utilfredshed med.

Vi kan stemme for lovforslaget om børnetilskud og for lovforslaget om skat af merfortjeneste, men udskrivningsloven kan vi ikke give vor stemme. Vi mener, den er udarbejdet helt urimeligt og forkert. Vi ønsker, der skal foretages lettelser for dem med de små indkomster. Kan man ikke nå frem til det, kan man ikke forvente at få vor støtte til gennemførelsen af lovforslaget.

Finansministeren (Kampmann): Så vidt jeg har forstået, har der været almindelig tilslutning til gennemførelsen af lovforslaget om lempelse af beskattningen af merindtægt og lovforslaget om børnetilskud i den form, hvori de er fremsat. Det takker jeg mange gange for. Jeg har også forstået, at der har været tilslutning til forslaget til udskrivningslov, idet man dog gerne vil forhandle om, hvorledes korrektionen af skalaen skal foregå, men jeg havde det indtryk, at det skulle være muligt at nå til et resultat her — jeg synes, stemningen og tonen i ordførernes indlæg var velvillig.

Flere af de ærede ordførere har været inde på, om man snart kunne slippe for at skulle vedtage en sådan årlig udskrivningslov. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mente, der nok kunne gå nogle år; mens det ærede medlem hr. Poul Møller håbede og mente, at det var sidste år,